

In de oorlog is er in Noord-Limburg een verzetsgroep actief, waarbij Hendrik (*Huub Stapel*) zich profileert als leider van de groep. Omdat het einde van de oorlog in zicht lijkt, neemt de groep meer bij toeval dan via een bewuste daad een tiental Duitse soldaten krijgsgevangen. Ze houden ze gevangen in een afgelegen boerderij. Al snel wordt het aantal gevangenen uitgebreid naar bijna dertig. Heel langzaam dringt het tot de groep door dat het bewaken van de gevangene Duitsers ze boven het hoofd gaat groeien, maar een weg terug is er niet meer. Als de boerderij wordt bezocht door een Duitse patrouille moet de verzetsgroep met alle gevangenen naar een veiligere plek. Na wat omzwervingen komen ze in de bossen terecht, waar ze een soort krijgsgevangenkamp maken. De spanningen binnen de groep lopen echter hoog op, onder meer door de druk van één van de Duitse gevangenen. Vijftig jaar later maakt journalist Thomassen (*Theu Boermans*) een radioreportage over deze verzetsgroep. De nog levende mensen halen herinneringen op en vertellen in hun eigen woorden wat er precies in die periode is gebeurd.

De Partizanen is een televisieserie van drie afleveringen, gemaakt over het verzet in Limburg tijdens de Tweede Wereldoorlog. Regisseur van deze serie is Theu Boermans, artistiek leider van de Theatercompagnie (wat toentertijd De Trust heette). Met leden van De Trust maakte hij in 1994 de speelfilm *1000 Rosen*, gebaseerd op een toneelstuk van Gustav Ernst, dat ze zelf al een aantal malen hadden gespeeld. Ook in deze serie *De Partizanen* spelen de leden van De Trust belangrijke rollen, aangevuld met enkele gastspelers, waaronder Huub Stapel als Hendrik, de leider van de verzetsgroep. Boermans zelf speelt de rol van journalist Thomassen, die in het heden met een aantal leden van de

verzetsgroep terugkijkt naar de roerige tijden in de oorlog.

Scenarist van de serie is Jan Blokker (*Bij Nader Inzien*, *Op Afbetaling* en ook *Fanfare uit 1958*). Blokker haalde de inspiratie uit de boeken *De Bospartizanen van Baarlo* en *De 66 dagen van Baarlo*. Het verhaal is namelijk gebaseerd op waargebeurde feiten van een verzetsgroep die in de herfst van 1944 actief was in Noord-Limburg. Het gaat daarbij niet

alleen om de daden van de verzetsgroep, maar ook veel (en vooral) om de onderlinge verstandhoudingen en psychologie binnen de groep. Ze zadelen zichzelf namelijk op met gevangen genomen Duitsers, waar ze eigenlijk helemaal niet op voorbereid zijn. Dat zorgt voor wrijvingen binnen de groep. Blokker weet op een ingenieuze manier heden en verleden met elkaar te verenigen, waarbij ook nog de verschillende visies van de betrokkenen duidelijk wordt neergezet. Regisseur Boermans weet van dit verhaal een aangrijpende en mooie verfilming te maken. De verzetsmensen worden niet als helden, maar als gewone mensen

neergezet, die worstelen met hun situatie. Boermans weet hierin het beste van zijn acteurs boven te halen. Hij staat dan ook bekend om zijn goede en directe spelregie. Alleen in de derde aflevering zien we af en toe een herhaling van zetten, omdat we dan een gebeurtenis nogmaals zien, maar dan vanuit het perspectief van een ander personage.

De serie doet erg authentiek aan, wat vooral op het conto van de prachtige art-direction te schrijven is. Er is goed gelet op de details en men is niet zuinig geweest met figuranten en decors. Dat geeft het geheel een zeer professionele en vooral geloofwaardige aanblik. Dit als geheel maakt dat *De Partizanen* een van de betere televisieseries van de laatste 20 jaar is. Iets wat we de laatste jaren steeds minder tegenkomen op de Nederlandse televisie. Het is daarom prettig om te zien dat dit soort series alsnog op DVD worden uitgebracht, zodat duidelijk is dat de Nederlandse cinema in staat is om hoogstaand drama te maken. *De Partizanen* is daar een uitstekend voorbeeld van.